

ขยายเขตไฟฟ้าได้ด้วยเธอ

เรื่องนี้ขอให้เปิดเผยข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐที่อนุญาตหรือยินยอมให้ขยายเขตไฟฟ้าเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้และป่าสงวนแห่งชาติว่า การขอตติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าได้รับความยินยอมจากหน่วยงานของรัฐอย่างถูกต้องหรือไม่ มาดูกันค่ะ

นายสว่าง (นามสมมติ) มีหนังสือถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสืออนุญาตหรือหนังสือยินยอมจากหน่วยงานของรัฐให้ขยายเขตไฟฟ้าเข้าไปในพื้นที่ป่า B และป่า C เพื่อขยายเขตไฟฟ้าและติดตั้งมิเตอร์ไฟและจ่ายกระแสไฟฟ้าให้บรรดาโรงแรม รีสอร์ท บ้านพักทิวและร้านอาหารที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้และป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบว่ามีหนังสือยินยอมจากหน่วยงานของรัฐมาแสดงครบทุกรายหรือไม่อย่างไร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด A แจ้งปฏิเสธการให้ข้อมูลโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลที่นายสว่างขอนั้นเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามประกาศคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ นายสว่างจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย รับฟังคำชี้แจงของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า การขอใช้ไฟฟ้าในเขตพื้นที่ป่า B และ C ที่ผ่านมาหน่วยงานทางราชการขอใช้ประโยชน์ โดยจัดสรรให้แก่ราษฎรอาสา (รอส.) โดยมีข้อปฏิบัติว่า ห้ามซื้อขายหรือโอนแต่ให้ตกทอดเป็นมรดกได้ หลังจากวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ ได้คืนให้กรมป่าไม้ ผู้ใช้ไฟฟ้ารายใหม่จึงจำเป็นต้องได้รับอนุญาตจากศูนย์ป่าไม้ที่ควบคุมดูแลเพื่อประกอบการขอใช้ไฟฟ้า การขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าในแต่ละครั้ง ที่ผ่านมาจึงไม่มีการขออนุญาตจากกรมป่าไม้แต่อย่างใด เนื่องจากการขยายเขตไปในเส้นทางที่ขออนุญาตใช้พื้นที่อยู่แล้ว และเป็น การขยายเขตไปในเส้นทางที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน มิได้เป็นการบุกรุกพื้นที่ป่าแต่อย่างใด กรณีนี้จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอันเป็นวัตถุแห่งการพิจารณาวินิจฉัยที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จะรับไว้พิจารณาได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากนายสว่างไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องและจำหน่ายเรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๕/๒๕๖๖) นางสาววิชา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอลงมือได้ไหม

เรื่องนี้เป็นข่าวดูข้อมูลข่าวสารในลักษณะเป็นการตั้งคำถาม จะขอข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่ มาดูกันค่ะ

นายเก่งกาจ (นามสมมติ) มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัย B ดังนี้ (๑) นายแทน (นามสมมติ) มีสถานะเป็นข้าราชการหรือพนักงานในมหาวิทยาลัย B (๒) กรณีที่นายแทนเป็นข้าราชการ ได้ดำเนินการตามระเบียบการยื่นตัวช่วยราชการของกระทรวงหรือไม่ อย่างไร (๓) ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ จนถึงปัจจุบันนายแทนได้รับคำตอบแทนอะไรจากมหาวิทยาลัย B หรือไม่เพียงใด ต่อมามหาวิทยาลัย B ได้แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลที่นายเก่งกาจขอนั้นมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งตามมาตรา ๒๔ ได้บัญญัติห้ามหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความควบคุมดูแลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ประกอบกับหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวแล้ว อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายเก่งกาจจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอข้อมูลข่าวสารของราชการคำขอของผู้ยื่นจะต้องระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควรว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการใด ประเภทใด เพื่อหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลจะได้พิจารณาดำเนินการอย่างถูกต้อง ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่นายเก่งกาจ ขอทราบข้อมูลนายแทนตามคำขอข้างต้นทั้ง ๓ กรณีเห็นว่า คำขอดังกล่าวมีลักษณะเป็นการตั้งคำถาม มิใช่เป็นการขอข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อไม่ใช้การขอข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากนายเก่งกาจมีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการ ขอให้ระบุคำขอที่ชัดเจนว่าต้องการข้อมูลข่าวสารรายการใด ประเภทใด เพื่อหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารจะได้พิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้อย่างถูกต้องต่อไป จึงมีคำสั่งไม่รับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา และจำหน่ายเรื่องนี้ออกจากสารบบอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย(ที่ สค ๒๐/๒๕๖๖) นางสาววิชา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอตู้สัญญาจ้างแรงงาน

เรื่องนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการขอข้อมูลสัญญาจ้างระหว่างรัฐกับเอกชน เพื่อนำไปเขียนบทความทางวิชาการ มาดูกันว่าขอข้อมูลได้มากน้อยแค่ไหน มีแนวทางปฏิบัติอย่างไร

นางสาวแจ่มจรัส (นามสมมติ) มีหนังสือถึงเรือนจำกลาง C ขอข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างเอกชน และหนังสือขอความอนุเคราะห์เอกชนเป็นวิทยากรเพื่อใช้ประกอบการเขียนบทความเกี่ยวกับการรับจ้างแรงงานผู้ต้องขัง จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) เอกสารเรือนจำกลาง C ที่ได้ทำสัญญาจ้างเอกชนทุกแห่งในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังภายในเรือนจำตั้งแต่ปีแรกที่มีการเก็บข้อมูล ๒) เอกสารทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับการเชิญชวน หรือขอความอนุเคราะห์หน่วยงานภาคเอกชนเป็นวิทยากรเพื่อทำหน้าที่แนะนำฝึกอบรมผู้ต้องขัง ตั้งแต่ปีแรกที่มีการเก็บข้อมูล เรือนจำกลาง C ได้จัดส่งสำเนาเอกสารสัญญาจ้างกับบริษัทเอกชนโดยปกปิดชื่อและนามสกุลของผู้ว่าจ้าง ให้นางสาวแจ่มจรัส โดยชี้แจงเหตุผลที่ปกปิดว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสาวแจ่มจรัส จึงอุทธรณ์ขอให้เปิดเผยชื่อและนามสกุลของผู้ว่าจ้าง ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อ - นามสกุลของผู้ว่าจ้าง ที่ปรากฏอยู่ในเอกสารที่เรือนจำกลาง C ได้ทำสัญญาจ้างกับเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังในเรือนจำกลาง C ที่ได้ทำสัญญาจ้างระหว่างเรือนจำกับเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขังภายในเรือนจำ มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคลอันจะถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือแก่เรือนจำกลาง C และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ จึงให้เรือนจำกลาง C เปิดเผยชื่อ - นามสกุลของผู้ว่าจ้าง ซึ่งปรากฏในเอกสารที่เรือนจำกลาง C ได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัทเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกวิชาชีพและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่นางสาวแจ่มจรัส

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย(ที่ สค ๔๕/๒๕๖๕) นางสาววิชา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

มีเหตุผลไหม

เรื่องนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการขอข้อมูลเอกสารจากคณะทำงานที่แต่งตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับของหน่วยงานจะถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ มาดูกันค่ะ

นายชูวัช (นามสมมติ) มีหนังสือถึงคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร (คณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร) ขอสำเนาหนังสือขอความเป็นธรรมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร คัดถ่ายไว้ (ถ้ามี) และเอกสารแสดงเหตุผลของมติที่ประชุม คณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ให้ยุติเรื่องร้องเรียนของตน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร มีหนังสือแจ้งนายชูวัชว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เจ้าของเอกสารที่แท้จริงจึงไม่สามารถรับรองสำเนาถูกต้องได้ ส่วนเหตุผลในการยุติเรื่องร้องเรียนของนายชูวัช เนื่องจากนายชูวัช มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในที่ประชุม ซึ่งก่อให้เกิดการรบกวนและประธานที่ประชุมได้เตือนและห้ามปรามแล้ว แต่นายชูวัชไม่ปฏิบัติตาม เพื่อให้การประชุมดำเนินการไปด้วยความสงบเรียบร้อย ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร จึงใช้อำนาจบังคับการประชุมสั่งให้นายชูวัช ออกจากที่ประชุม นายชูวัช จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า เรื่องอุทธรณ์นี้อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หรือไม่ เห็นว่า การที่บุคคลใดจะใช้สิทธิอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะต้องเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ตามมาตรา ๑๔ หรือ มาตรา ๑๕ บุคคลนั้นจึงอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ กรณีนี้นายชูวัชยื่นคำขอไปโดยตรงยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมของสำนักงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร จึงไม่มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งให้คำนิยามของหน่วยงานรัฐว่าหมายถึง ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับผู้ที่มิคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นายชูวัชคือ ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งตำแหน่งดังกล่าวมิได้เป็นตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ จึงไม่มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจรับเรื่องอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา จึงไม่รับเรื่องนี้ไว้และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

ทั้งนี้นายชูวัชสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร ที่ตั้งขึ้น โดยใช้ช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๙

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย(ที่ สค ๓๙/๒๕๖๕) นางสาววิชา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ก็ไม่ได้ครอบครอง

เรื่องนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสารต้นฉบับและสำเนาที่ถูกอายัดไว้ระหว่างที่มีการตรวจสอบจะขอข้อมูลได้หรือไม่ มาดูกันค่ะ

นายสุตเขต (นามสมมติ) ขอข้อมูลข่าวสารโดยขอตรวจดูต้นฉบับ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเด่นดั่ง (นามสมมติ) ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A เปิดเผยได้เพียงสำเนาแต่ไม่ให้ตรวจดูต้นฉบับ นายสุตเขตจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเด่นดั่งตามที่นายสุตเขตได้ขอนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A ได้อายัดไว้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้สอบสวนข้อเท็จจริงของโรงเรียนเด่นดั่ง ซึ่งนายสุตเขตได้ถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A ได้มอบเอกสารที่ยึดอายัดไว้คืนให้กับโรงเรียนเด่นดั่งแล้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา A ไม่มีข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนเด่นดั่งอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีวัตถุประสงค์เอกสารในการพิจารณาวินิจฉัยฯ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย แต่อย่างไรก็ตาม นายสุตเขตสามารถยื่นคำขอไปยังโรงเรียนเด่นดั่ง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ครอบครองและควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารเพื่อขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารต่อไป

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ (www.oic.go.th)

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๑๔ /๒๕๖๖) นางสาววิชา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”